Ч. 103. Второк 23 (10) мая 1905 Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї на Угорщині. — Чутка про вивішене німецкої хоругви в Гайчу. — З балканьского півострова. — Події в Росиї і росийско-японьска війна.

Угорске бюро кореспонденцийне доносить, що спільний міністер фінансів Бурян конферував в пятницю з Францом Кошутом через дві години. По тій конференциї сказав Кошут одному з дневникарів лиш тілько, що скликав на суботу пополудни засіданє екзекутивного комітету сполученої опозициї. Що ухвалив той комітет, того поки-що не знати і може аж нинішні телеграми принесуть близші вісти. Ходять лиш всілякі чутки, а іменно, що гр. Андраші має бути вибраний мужем довіря сполученої опозициї і буде вести дальші переговори, по закінченю котрих Кошут стане президентом кабінету. Фактом має бути, що внаслїдок переговорів з мін. Буряном настала в сполученій опозициї велика радість і надія, що теперішна криза буде борзо залагоджена. Люди з найблизшого окруженя Кошута розповідають, що бар. Бурян предложив проводирям опозициї слїдуючі точки: 1) Цісар готов віддати утворенє кабінету в руки сполученої опозициї і хотів би найрадше, щоби президию кабінету обняв Франц Кошут. — 2) Заким Кошут або якийсь инший полїтик стане перед Цїсарем, має бути точно пояснене значінє адреси. Цїсар жадає головно вилученя жадань войскових, бо Корона не хоче вийти поза рами ухвал комітету девятьох з 1903 р., і відкиненя мадярскої команди. — 3) Корона не противна самостійному округови митовому, але домагає ся, щоби теперішну угоду митову заключено що найменше на 10 лїт. — 4) Угоди торговельні з Німеччиною і Італєю мають бути приняті і з того титулу не треба підносити обжалованя против кабінету ґр. Тіши. — 5) Підвисшенє стану армії і згода на 450 мілїонів корон тягарів войскових. — 6) Що до внутрішних справ угорских не висказує Корона ніякого бажаня і полишає опозициї свобідну руку.

Сензацийна вість зі всхідної Азиї наробила була перед кількома днями так великого шуму, що він ще й доси не притих. Англійскі ґазети принесли були вість, що Німцї користаючи з загального занепокоєня на далекім Всходї внаслїдок росийскої війни та з обави війни в Европі заняли новий кусень хіньскої землї коло Гайчу над рікою Гоанго і там вже вивісили свою хоругов. Німецкі ґазети заперечили були тому, але анґлійскі і францускі обставали при своїм. Таке поступованє Німеччини було би очевидно дуже зухвале і могло би довести до якогось заколоту, тому й не диво, що то занепокоєнє, яке викликала тота вість, ще й доси не притихло. Тимчасом що стало ся? Німецкий посол з Пекіну доносить тепер урядово, що о забраню Німцями хоч би й найменшого кусника землї нема й бесїди а чутка пішла з того, що німецка канонїрка „Тіґер“ міряла коло старого устя ріки Гоанго глубину води длятого, що туди трудно і небезпечно перепливати, але при тім анї не вивішувано німецкої хоругви анї не стріляли з пушок.

Болгари в Македонії беруть ся вже до бомб і розвозять їх по краю. На передмістю Єнїмагале в Монастирі два молоді Болгари накладали на коня тяжкі коші нїби то з яриною: тимчасом укрита в коши динамітова бомба вибухла і убила коня та й обох Болгарів.— Справа кретийска хоч і не робить европейским державам великої журби, то все-таки мають они клопіт з нею. З Константинополя доносять, що на вижині, котра від полудня припирає до Канеї, показали ся дружини ворохобників. В наслїдок того межинародне войско завело довкола Канеї строгу службу безпечности. Будинок палати послів стережуть також. Становище кретийских жандармів, що стоять під командою італїяньских офіцирів, зробило ся дуже непевне і двозначне. Доси здезертирувало 45 жандармів. Купці з Канеї вислали петицию до консулїв держав ґарантийних, в котрій вказують на то, що правительство орґанізує дружини ворохобників, і просять

Обманений обманець.

(З анґлійского — Баррі Пена).

(Конець).

— Образ не зле мальований, але не малювала єго рука артиста. Дивіть ся на брудну тїнь і на простий спосіб мальованя. Заждіть, я десь бачив ориґінал і пригадаю собі. Коли хочете знати мою гадку о тім — то я уважаю єго за копію Опі'ого, але що образ все таки хороший, то десять фунтів можете за него дістати. Покажіть менї ще другий образ.

Другий образ оглядав з видимим вдоволенєм.

— Той лїпший — сказав. — Також нічого надзвичайного, але чоловік, що єго малював, знав, що хотів. В тім лежить сила.

— Будете завтра лїцитувати?

— Не здає ся менї. Ті образи не для нас, за мало значучі. Краєвид може би я купив, колиб мав купця на него. Але нинї купуючі не хотять образів — лише імени. Ходіть, пійдемо дещо напити ся.

— Як раз хотів я вам то предложити — сказав Павлєт. — Зелїзнича гостинниця тут недалеко.

Они пійшли, але ледви віддалили ся кілька кроків від дому, задержав ся Левінзон і почав глядати в своїх кишенях.

— Я забув рукавиції у вас — сказав. — Ідїть наперед, я пійду взяти їх і дожену вас.

Він побіг просто до комнати, з котрої лише що вийшов, і утїшив ся, не заставши там Джіма. Станув перед образом, оглянув єго уважно і при цїлім своїм спокою не міг здержати слів вдоволеня.

— Без сумніву друга леді Гамільтон — сказав до себе. Відтак виймив скоро рукавички з кишенї і пійшов за Павлєтом. Той стояв нетерпеливий.

- Де ви так довго були? — спитав з невдоволенєм.

— Я не міг їх зараз найти; не будьте такі нетерпеливі. Колиб хто мав причину гнїватн ся, то хиба я. Взивати сюди чоловіка задля Ромнея, я дурак спустив ся на то і... але радше лишім то. Я пю пиво — а ви?

Павлєт, що в души був занятий завтрішною лїцитациєю, оповідав о пани, котрої річи мали бути продані. Она мешкала 49 лїт в тім домі і умерла на кілька днів перед скінченим пятьдесятим роком. Сестрінцї, що єї часто відвідували, були єї наслїдниками.

Левінзон слухав лиш одним ухом, єго гадки були вже коло образів. Він іменно твердо рішив ся купити їх сам для себе і не допускаючи спільника до зиску, продати їх на власну руку. Очивидно що в своїй совісти був Левінзон цїлком спокійний. І він вірив, що є цїлком в праві; атже він сам відкрив той образ і тому міг сам витягнути для себе користь. Впрочім був пересьвідчений, що пан Франкс зробив би так само при подібній нагоді.

— Отже купуємо Ромнея? — повитав єго пан Франкс слїдуючо рана.

— Якого Ромнея? Ах, ви гадаєте о образах в Сальдею. Нічо з того, як я наперед говорив. Але як би ви хотїли купувати, то купуйте, тілько на власну руку.

Та замітка Левінзона була похибкою, бо Франкс став уважним і спитав обережно:

— Дасте менї то на письмі?

Левінзон зробив другу похибку отягаючись. Коли би був сейчас заявив свою готовість, був би Франкс вдоволив ся і був би може нїколи більше о тих образах не думав.

— Задля якогось старого дрантя не буду виставляти документів — сказав Левінзон. — Найлїпше, коли ви такі цікаві, огляньте їх самі. Они нинї виставлені.

Ті послїдні слова були так успокоюючі, що пан Франке майже вже стратив підозрінє.

— Ми заробили вже нераз і на старім дрантю. Як великі ті образи?

— 80 і 60 сантиметрів; погрудє женщини, досить хороша річ. Я уважаю то за копію доброго образа, але навіть яко копія є він незначний.

— Дуже підозріна річ, пане Левінзон, що ви так стараєте ся обнизити вартість образа.

— Коли ви мене так пробуєте! — відповів Левінзон.

То була нова похибка. Він не повинен був боронити ся, бо коли би дійстно образ був

о опіку. Консулї знов предложили своїм правительствам внесене, щоби збільшено залоги у всїх тих побережних містах, де суть уряди митові і у важнїйших місцевостях в глубині острова.

Про вибух бомби у Варшаві так тепер доносять: Від кількох днїв ходила чутка, що дня 19 в день уродин царя буде виконаний замах на варшавского ґенерал-губернатора. Ґен. Максимович знав, видко, о тім, бо того дня не був в церкви а полїция пильнувала добре підозріних людий. Отже около 12 год., коли урядники виходили з церкви по богослуженю, був при улици Медовій ч. 4 на веранді цукорнї Трояновского якийсь чоловік. Коли він хотїв вийти на улицю, приступив до него аґент полїцийний і хотїв его арештувати. Тодї той чоловік кинув бомбу, котра вибухаючи страшно порозривала его і двох аґентів полїцийних; ноги і руки їм поуривало, розірвало тїло так, що лиш кости сторчали. Крім тих трох зранила бомба більше або менше тяжко ще двайцять кілька людий, що тодї були в цукорни або переходили улицею. Здає ся впрочім, що кидане бомб і стрілянє до полїцмайстрів та висших адміністрацийних урядників росийских стало ся вже системою з добре обдуманим пляном росийских революціонерів, бо ось знов нова вість о замаху: З Катеринослава доносять, що там якісь люди в самій середині міста убили в пятницю тамошного полїцмайстра пятьма вистрілами з револьвера. Публика кинулась за убийниками і зловила їх та мало їм не зробила смерть на місци; полїциї ледви удало ся виркати убийників з рук товпи.

Рівночасно з Парижа і Петербурга доносять, що адмірал Бірілєв іменований головним командантом росийскої ескадри, але обійме команду по Рожественскім аж тодї, коли фльота росийска стане у Владивостоцї. Адмірал Скридлов верне до Петербурга. Бірілєв був оногди на пращальній авдиенциї у царя перед своїм виїздом на далекий Всхід.

Новинки.

Львів, дня 22-го мая 1905.

— Є. Е. н. Намістник гр. Андрей Потоцкий повернув з Кракова до Львова.

— Ц. к. краєва Рада шкільна іменувала в народних школах: о. Станислава Федоровича учителем греко-кат. релїґії в 5-клясовій школї видїловій женьскій полученій в 4-клясовою школою в Ярославі; о. Каз. Гутвиньского учителем релїґії римо-кат. в 3-клясовій школї видїловій женьскій полученій з 4-клясовою в Терноподи; Романа Щепеновича учителем в 3-кл. школї нар. мужескій полученій з видїловою ім. кс. Кордецкого у Львові; Брон. Беднарівну учит. 4-кл. школи в Білім камени; Володислава Мокрицкого учителем 4-кл. школи в Камени; Емілїю Демковичівну учителькою 4-кл. шк. в Тонорові; Василя Стояловского управителем 3-кл. школи на передмістю зварлцко-липиньскім в Дрогобичи. — Управителями шкіл 2-клясових: Мечислава Косцїньского в Жарках; Василя Березюка в Двірцях; Франца Земляка в Посадї Ґірній; Теодора Кульчицкого в Молодові. Учительками шкіл 2-клясових: Йосифу Михаловску в Ляцкій Волї; Ванду Клечковску в Новім місті; Анну Кучерску в Ходачкові малім; Юлїю Землякову в Посадї гірній; Софію Смолярску в Журавици; Фел. Лукавску в Бабинї. — Учителями і учительками шкіл 1-клясових: Клементину Кабаровску в Голодівцї; Адама Цїхоцкого в Незнанові; Михайла Фіголя в Похівцї; Марию Зарембску в Іваню; Ірму Ляйт в Линї; Івана Сухиньского в Жукові; Луку Туркала в Плугові; Володислава Ремера в Глубокім; Антона Серженґа в Манастири; Володислава Лушкевича в Утїшкові.

— Доповняючий вибір двох членів повітової ради в Підгайцях з сїльских громад розписала Президия ц. к. Намістництва на день 27-го липня с. р.

— Шайку фальшівників гроший викрила і арештувала полїция в 12 містах надреньскої провінциї в Нїмеччинї. До шайки належало дуже богато осіб, котрі фальшували банкноти австрийскі, росийскі і нїмецкі.

— Страйки. В Чернівцях застрайкували були замітачі улиць задля низької платнї. Маґістрат держав ся первістної платнї з огляду на поріщений вже прелїмінар міских видатків, а за те обіцював замітачам, що одержать підвисшене своєї плати на другий рік. За час страйку замітали улицї й ринок під полїцийною охороною недоростки. Вкінци побідили страйкуючі, бо підвисшено їм платню о 20 сот. денно, після чого взяли ся вже до давної працї. — При будові каналу Панама, внаслїдок розпоряджень комісиї і нужденного харчу, застрайкували робітники, занятї при водних машинах. Страйкарі зібрали ся перед мешканем управителя будови, домагаючи ся піднесеня платнї і точного єї виплачуваня. Полїция хотїла розігнати їх, при чім прийшло до бійки. Кількох робітників, кількох полїциянтів і один інжинїр були ранені.

— Огонь. Дня 4 с. м. вибух огонь в Ясеници сільній коло Дрогобича в домі Дмитра Горопа і знищив цїлу загороду. Шкода обчислена на 1448 корон, була обезпечена на 800 корон. Причина пожару незвістна.

— Не удало ся. Дня 17 с. м., коли поїзд ідучий зі Стрия станув на стациї в Самборі, віддано полїциї якогось Володисл. Домбровского, мнимого пекаря зі Стрия, котрого придержано в вагонї в хвили, коли вйтови з Глубокої, Стефанови Сафрейови виймив з кишенї мошонку, в котрій було 56 корон 87 сотиків. — Дня 18 с. м. знов зловлено в Самборі другого злодія, а то якогось Якова Фаєрштайна з Дрогобича, в хвили, коли витягав з кишенї Стефана Марчука з Бабина мошонку з квотою 25 корон. Обох злодїїв відставлено до самбірского суду.

— Їзда дїтий в львівскім електричнім трамваю. Львівский маґістрат постановив на домаганє дирекциї міского електричного трамваю, що безплатна їзда трамваєм прислугує лише тим дїтям (в товаристві старших осіб), котрих зріст не перевисшає одного метра. В тій цїли зазначено в кождім возі на дверех відповідну міру.

— Страшний учинок божевільної. Дня 19 с. м. лучила ся страшна пригода в мешканю зелїзничого робітника Більзого в Монахові. Іменно жінка его в приступі божевільности повідрізувала кухонним ножем голови своїм троїм дїтям. Нещастну матір арештовано і відставлено до заведеня для божевільних.

— Самоубийство. В місцевости Яроцина коло Ниська підрізав собі бритвою горло тамошний купець Йосиф Кляппер. Причина самоубийства незвістна, бо Кляппер жив в добрих маєткових відносинах. Кляпперови грозить утрата житя.

† Померли: О. Йосиф Шехович, пенсионований парох Клокович, дня 17 с. м. в 89 роцї житя, а 63-ім сьвященьства; — Антін Малик, управитель почти в Вижници на Буко-

---

дрантєм, як він силував ся вмовити в Франкса, то взагалї був би не відповідав.

— Добре, не говорім вже о тім — сказав Франкс і вийшов з комнати. Він сидїв якийсь час в своїй канцеляриї і думав. І чим довше думав, тим більше набирав пересьвідченя, що сим разом хоче его спільник обманити. А та гадка для пана Франкса не була приємна. Тому постановив він сам лично пересьвідчити ся і поїхати до Сальден. Коли він так ще розважав, побачив несподївано, що з бюра Лєвінзона виходить Джевіт. Він не знав, аби їх фірма послугувала ся коли посередництвом Джевіта, котрий давнїйше стояв на услугах Лєвінзона, але задля свого пияньства утратив его довірє.

На вид того чоловіка постановив собі Франкс змінити свій плян. Тому вечером, коли Лєвінзон вийшов з бюра, велів покликати одного з своїх урядників, мр. Петерса.

— Завтра рано поїдете до Сальден. Там відбуде ся одна лїцитация. Ви знаєте Джевіта? Добре. Отже не спускайте его з ока, і коли-б він став лїцитувати який образ, то безусловно старайте ся его перелїцитувати. Маєте повновласть не допустити Джевіта до купна, хоч би не знати що коштувало. — По хвили додав: — Коли-б его взагалї там не було, то не лїцитувавши сейчас вертайте.

— Добре, пане Франкс.

Але Джевіт явив ся дійстно при лїцитациї і мав порученє образ купити. Его пан приготовив его на то, що коли би нїхто не пізнав ся на вартости образа, зможе купити образи за кілька фунтів штерлїнґів, але як би хто звернув на них увагу, то він може давати аж до 2000 фунтів.

Крім Лєвінзона нїякий инший торговельник образів не звернув уваги на ту лїцитацию. Двох торговельників меблїв, котрим образи подобали ся, рішили ся лїцитувати їх, але не думали більше давати як 20 фунтів.

Отже мр. Джевіт розпочав лїцитацию жертвуючи один фунт. Поволи підбили торговельники меблїв цїну до 10 фунтів; але нагле появив ся Франксовий повномочник і сейчас оживив лїцитацию накладаючи відразу 10 фунтів. Торговельники меблїв чим скорше усунули ся і тепер розпочала ся між обома суперниками завзята борба, котра піднесла вскорі цїну о цїлі сотки фунтів.

Начальник лїцитациї з трудом укривав своє зачудованє, між тим як другі присутні прислухували ся з цїкавостию, як справа скінчить ся. Вкінци жертвувана цїна дійшла до 2000 фунтів. Мр. Джевіт мав вид, немов би хотїв лїцитувати в безконечність. Але мр. Петерс не дав ся налякати і подав цїну 2200 фунтів.

— 2200 фунтів! — повторив лїцитатор.

— Моє поважанє — сказав нагле мр. Джевіт і вийшов з комнати.

Цїкаві дізнали ся, в чиїм імени він лїцитував, вибігли присутні торговельники меблїв за ним, але на своє запитанє не дістали вдоволяючої відповіди.

Вправдї несподїваний вислїд лїцитациї викликав у мр. Джевіта спрагу, але він не зважав на те і пійшов просто до телеґрафічного уряду. І саме повтаряв він телеґрафічному урядникови адресу: „Лєвінзон, Гаслїс, Льондон“ — коли при тім самім віконци явив ся мр. Петерс.

— Дивно — подумав мр. Петерс, бо й він мав на адресї своєї телеґрами „Гаслїс, Льондон“. І він на хвилю призадумав ся, але вкінци махнув рукою, бо що его та справа могла обходити. Очивидно оба спільники фірми лїцитували на свою руку, то було ясне, але для чого так робили, він не мав права питати. Він зробив так, як єму велїв его настоятель, а проче було для него байдужним.

*

Оба спільники сидїли в комнатї пана Франкса і розмавляли. Они саме вернули з великої лїцитациї, де після всякої імовірности добре обловили ся. Мр. Лєвінзон був в веселім настрою і попивав „віски“ з водою з чувством, що заслужив єї собі. Мр. Франкс був також менше квасний як звичайно. Нараз застукав хтось до дверий. Хлопець приніс дві телеґрами.

— Дивний случай! Приватні депеші до нас обох.

— Не бачу в тім нїчого дивного — відповів Лєвінзон і отворив свою телеґраму. Перечитав єї і почав ганьбити. Але в тім не мав він вправи, тому повтаряв все одно і то саме слово.

Але Франкс поглянув вдоволений по перечитаню своєї телеґрами і замітив усьміхаючись:

— Стало ся що неприємного?

— Ні — відповів Лєвінзон злобно. — Коли я ганьблю, то знаєте, що я вдоволений. Маєте може ще яке дурне питанє?

вині, брат посла буковиньского сойму, дня 15 с. м. в 47-ім році житя; — Теофан Лукашевич, офіциял податкового уряду в Кальварії коло Кракова, дня 9 с. м. в 49-ім році житя.

Телеґрами.

Відень 22 мая. Спільний міністер фінансів бар. Бурян вернув нині рано з Будапешту.

Будапешт 22 мая. Ґр. Юлій Андраші конферував вчера перед полуднем з Францом Кошутом а пополудни зі спільним міністром фінансів Буряном.

Триєст 22 мая. Вчера спущено торжественно на води новий австрийский корабель воєнний „Архікн. Фердинанд Максиміліян".

Сайґон 22 мая. Адмірал Жонкіє, котрому поручено перешукати ціле анамске побереже в цїли сконстатованя, чи від 14 с. м. вернув там якийсь російский корабель воєнний, доносить, що від 14 с. м. не було там ніякого такого корабля.

Льондон 22 мая. До Daily Chronicle доносять з Гонконґа під нинішною датою: Корабель „Арабія", котрий вчера тут прибув, оповідає, що коло Debroblanco (?) чути було вистріли моздірів і що виділи балтийску фльоту пливучу через канал Пассі. Корабель „Санґа" оповідає, що дня 10 с. м. видів 4 російскі кораблі транспортові пливучі на полудне від тогож каналу. Корабель „Санґо" мав прилад до телеґрафованя без дроту.

Петербург 22 мая. (Петерб. Аґен. телеґр.). Ґубернатор Виборґа Мясоєдов іменований сенатором, а ґубернатор Нилянда, Каґовдов ґубернатором Іркутска.

Петербург 22 мая. Цар видав рескрипт до вел. кн. Николая Николаєвича, в котрім поручає єму утворити „Раду для оборони держави" і поручає виготовити проєкт, на основі котрого покликано би до житя ту інституцию після плянів вел. князя. Рескрипт висказує переконанє, що комісия, покликана до виготовлення того проєкту, буде працювати під проводом вел. кн. без проволоки, з достоїнством і всесторонною увагою, якої вимагає значінє тої нової інституциї для держави.

Чікаґо 22 мая. Переговори, маючі на цїли закінченє страйку візників, в послідній хвили розбили ся. На загальних зборах візників ухвалено страйк ще розширити.

НАДІСЛАНЕ.

Альманах „Учителя"

(збірка популярно-наукових розвідок)

видав Комітет редакцийний „Учителя"; ціна знижена з 1 К на 70 с., Львів 1904. — Дохід призначений в части на удержанє І приватної женьской семинариї учительскої. Замовляти можна в Тов. Педаґоґ. ул. Сикстуска 47. Зміст слїдуючий: 1) Др. В. Левицкий: Етер космічний (ст. 1—11). — 2) Др. В. Щурат: Герберт Спенсер і єго фільософія (1—7). — 3) Др О. Макарушка: Житє слів (1—7). — 4) Др В. Левицкий: Про поступ фізики в послідних часах (1—12). — 5) Др. С. Рудницкий: Ліси в господарстві природи (1—10). — 6) І. Верхратский: Рецензия руского перекладу про „Дарвінїзм" Ферріера (1—17) [з дуже цінними замітками о рускій мові]. — 7) Др. В. Левицкий: Основні одиниці в фізиці (1—7). — 8) Др. О. Макарушка: Понятє, завданє літератури з поглядом на літературу українсько-руску (1—8). — Сі розвідки для кождого вельми інтересні та творять знаменитий субстрат для популярних викладів і відчитів.

— Боже! — відповів Франкс. — А відтак кажете ви, що я скоро гніваю ся. Чейже мені вільно спитати, що вас розгнівало?

— Не вільно, нічого вам не вільно! Ви самі сказали, що ми дістали приватні депеші, отже уважайте на то і не будьте цікаві.

— Ви помиляєте ся. Телеґрама, яку я одержав, вправді до мене адресована, але она дотикає фірми. Розходить ся о купно образа.

— Ми купили образ?

— Ми ні — я був так сьмілий. Як він виглядає, ще не знаю, певне лише то одно, що коштує до 3000 фунтів.

— Чи ви одуріли, Франкс?

— Цілком ні, длячого?

— Як ви могли без моєї відомости ризикувати таку велику суму? 3000 фунтів за образ! — Дїйстно вас би замкнути в домі божевільних!

— Один добрий знаток так єго оцїнив — сказав Франкс, немов би хотів боронити ся. — Правда, я надіяв ся, що куплю єго дешевше — говорив дальше — але не можна було. Може ми ще на тім заробимо — не можна знати.

Мр. Левінзон аж підскакував зі злости.

— Ви повинні були памятати на услівя нашої умови — я не маю нічого до дїла з тим купном і ви самі за него відповідайте.

— То може мене богато коштувати — зітхнув тяжко мр. Франкс. — Але коли ви не хочете пристати до спілки — то я відтак не поділю ся з вами заробком, як буду який мати.

— Я вам то дам на письмі, як хочете — крикнув Левінзон.

— Нехай буде — відповів Франкс і беручи єго за слово, написав скоро кілька слів на куснику паперу та підсунув Левінзонови до підпису.

Левінзон підписав, не надумуючись.

— Надію ся, що то буде для вас на будуче научкою.

— Ні, хиба для вас — крикнув Франкс ударивши кулаком в стіл. — Образ, який я купив, то Ромней, якого я видер вашому приятелеви Джевітови. Коштує мене 2600 фунтів, але мене самого — не фірму.

— Що хочете від мене; що мене обходить Сальден і Джевіт?

— Ваше удаванє так само вам не поможе тепер, як і перше. Той приятель і ті перескі дивани видали ся мені від разу дуже підозрінними і коли я ще на вашім столику найшов спис з заміткою „імовірно Ромней", став мені ваш намір від разу ясним. Ви хотїли мене підійти, але сим разом то вам не удало ся, обманче!

— Уважайте на свої слова, бо инакше убю вас! Ви дурні були! — заревів Левінзон. — Правда, що я післав Джевіта, аби купив образ, але не для себе самого; фірма була би набула образи за будь що, коли би ви не були вміщали ся. Я хотів вам лиш зробити несподїванку.

— Бачите там на криші чорну кітку?

— Ну й що?

— Оповіджте їй ту історию, може она вам увірить.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

носп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7 00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1 40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2 15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5 45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева. Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

носп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (в Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9 00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11 15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·[illegible]0	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6 25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2 50		„ Кракова, Відня, Хирова
2 51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).